

Споредъ приблизителните изчисления на официалните власти въ границите на България се намират повече отъ 400,000 души бежанци. Излишно е да се спомене, че тъ сж непоносимо бреме за държавния бюджетъ. Последният и безъ това е пре-комерно затруднен съ непосилните парични задължения по договора за миръ. Ето защо, помошитъ, които имъ се отпускат сж незначителни. Мизерията имъ е непоносима. Тъ идватъ въ най-окаяно положение, често пъти голи и боси. „Тъ сж принудени да живеятъ въ кола, въ вагони, въ подземия и хижи, въ изоставени негодни жилища, само при най-щастливъ случай въ училища. При всички тия незгоди и живеене въ най-нехигиенични условия, често сж натъпкани въ по една стая, лошо осветена и неотоплена, по нѣколко семейства отъ хора здрави, отъ лежащи болни или умиращи, та дори и родилки (професоръ д-ръ С. Ватевъ на IV меж. конгресъ за детска благотворителност въ Виена“).

Водителя на социалистите, Вандервельдъ въ обиколката си на бежанските лагери презъ 1924 год. описва така преживѣното: „Мога да кажа, че почувствувахме, че сме стъпили въ единъ отъ кръговете на ада, когато видяхме мизерията на бежанците. И продължава той, мога смело да кажа, че това е единъ европейски скандалъ, който по-нататък не може да се търпи“ . . .

Освенъ обаче финансовата тяжестъ, която бежанцитъ представляватъ за българското съкровище, тъ указватъ и голъмо влияние върху сегашния и бѫдещия политически животъ на страната. Чувствителни до болезненостъ къмъ проявите на живота въ присъединените области, тъ сж единъ елементъ безъ всѣкакви връзки съ новото си отечество. Крайни въ своите идеи, разположени винаги да предизвикватъ и поддържатъ вълнения въ българското обществено мнение и не нарѣдко да усложняватъ и пречатъ на политиката на правителството: било вънре въ страната, или вънъ, върху нормалните съседски отношения. Съ една дума бежанския въпросъ днесъ пъкъ и утре съставлява една отъ най-голъмите грижи за сѫществуването на българската държава. Каквото и да остане териториалното разграничение на Балканския п-овъ, въпросът за малцинствата не ще престане да бѫде отъ първостепенно значение и не ще бѫде смело ако се каже, че отъ него въ голъма степень може да зависи и бѫдещия миръ въ Европа. За това французкия общественикъ и публицистъ Brun L. J. на стр. XII въ le Problème des Minorités казва: „Le Problème des minorités fut l'un des germes de la guerre. Pour être stable, la paix devait y apporter une solution“.

Библиография: Aeby — Le droit des minorités (Rapport), Bruxelles 1922; Annales des Nationalités, années 1915—1918; publiées par la Libr. centrale des Nationalités — Lausanne; Brunhes et Vallaux — La géographie de l'histoire, Paris 1920; Branh. I. — Le problème des Minorités — Edit „Spes“ Paris 1923; Bauer (Otto) — Die Nationalitätenfrage und die Sozialdemokratie — Vienne 1907; Bordlin (Franz) — Das positive Recht der nationalen Minderheiten. Berlin 1922; Comtes rendus des Conférences des Nationalités. Lausanne; De Fur — Guerre juste et juste paix. Paris 1920; Epstein (Leo) — Der nationaleminderheitsschutz als Internationale Rechtsproblem, Berlin 1922; Fouques Duparc — La Protection des Minorités de race, de langue et de religion, Paris 1922; Forel — Die für einen dauerhaften Frieden notwendigen Grundlagen der individuellen Freiheit (publ. p. l'organis. centrale pour la paix durable). La Haye 1916; Gabrys — Le problème des Nationalités (Organisat. Centrale). La Haye, 1916; Gounot — Le principe de l'autonomie de la volonté en droit privé, Paris 1912; Henrion — La nation et le droit des gens — Thèse Nancy 1911; Johannet — Le principe des Nationalités, Paris 1918; Koth — Prof. M. Halvdan — Avant-Projet d'un Traité général relatif aux droits des minorités nationales (Rapport) La Haye, Oktobre 1917; L'Union des Société Bulgares p. la Fédération des peuples — Memoire, relatif à la situation de la minorité bulgare dans la Dobroudja du sud. Sofia 1925. Memorandum adressé à Mr. le Président de l'Assemblée de la Ligue des Nations; Oeuvre accompli en faveur des réfugiés du Proche-Orient etc. Edit. de la S. de N. — 1923; — Premier Congrès Intern. du Droit des Peuples — Genève, 1 au 10 Sept. 1921 (Rassegna Internationale — Cahiers Internationaux, Anno III Nr. 10 Ottobre 1924). Renan — Qu'est-ce qu'une nation. Paris 1887; Rosting. H — La protection de minorité par la S. de N. — Revue Intern. de la Croix Rouge III — 1922. Renner — Das Selbsbestimmungsrechts des Nationen. Vienne 1918; Société bulgare de la Croix — Rouge — La question des Réfugiés en Bulgarie — Sofia 1925; Valensin (Albert) — Les Doctrines de la force, Lyon 1922; Vandervelde Emile — Les Balkans et la Paix — L'Églantine — Bruxelles; Commission mixte d'emigration Greco-Bulgare — Constatations des Membres de la commission mixte relatives à la situations des emigrants en Grèce et en Bulgarie. Athènes le 2. III. 1925; Extrait de l'exposé fait par M. Chr. Kalfow, Ministre des Affaires Etrangères au Sobranie du 24. XII. 1924; Dr. Chéfik-Bey-Emin-Pacha — Les Musulmans dans les Pays Chrétens des Balkans.